

אתגתא

שבוע 1119 | ו' בחשוון תשפ"ה, 07.11.24

ד"ר אדי כהן נמלט
מלבנון האנטישמית
והיום הוא מסביר
למאות אלפי ערבים
את האמת // עניין
אישי, יוסף ארנפלד

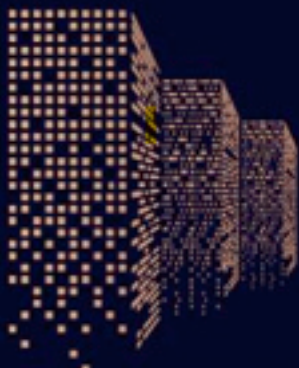
שנתיים לממשלת
הימין המלא מלא,
יש לי מלא מה להגיד
עליה // דביר שרייבר

צלום: עובדיה לזרי

מבט מבפנים

לוחמי המילואים בצפון נדהמו
לשמוע כיצד מדווחת המלחמה
במהדורות החדשות. כתב
'בשבע' שחזר משני סבבי
לחימה חושף באמצעות
צילומים אותנטיים את סיפורה
האמיתי של המלחמה בלבנון

יוני רוטנברג

ד.ש. מגורי ישראל
ארגון וניהול קבוצות רכישה
יזמות. שיווק וניהול פרויקטים

PRE-SALE

מול נוף ירוק של הרי יהודה
מתכננת ד.ש מגורי ישראל
את פרויקט היוקרה

"שכונת המשקפיים"

230 דירות 2-5 חדרים ופנטהאוזים בבית שמש, פאר ויוקרה אשר
עוצבו ותוכננו ע"י משרד האדריכלים "פייגין" המתמחה בתכנון בתי
מלון ומגדלי יוקרה, ביניהם מתחם שנלר ומלון וולדורף אסטוריה.

30%

מתחת למחירי השוק

החל מ-

1,300,000 ש"ח

כלול במחיר: מרפסת סוכה, חניה לכל דירה, מחסן לכל דירה, מרפסת שמש 12 מ"ר

לפרטים שאלו את נציג המכירות

02-5700022

שלוחה 1

נציגי המכירות:

ישעיה: 053-2595025 | אהרן: 058-6811771

צבי: 052-5308000 | מתי: 054-8451177

*משווק במסגרת קבוצות רכישה, זכות לדירה

"חלום על עתיד,
אחת פשוטה
ורוח של בית.."

עוברים למרכז החדש

שכונת המשוררים בלוד - קהילה עם נשמה

החל מ-
₪1,790,000

20%
בחתימה
והיתרה באינלוס

מסגרות חינוך
מגוונות ואיכותיות

תחבורה ציבורית
קרובה ונגישה

מחיר אטרקטיבי
במרכז הארץ

סביבת מגורים
מודרנית

קהילה צעירה
וצומחת

הכל בנפוף לחתימת הסכם מכר ונספחיו לרבות נספח הלוואת קבלן, ההדמיות להמחשה בלבד

שכונת
המשוררים

HuMantra.

*8347

ידידיה מאיר
yedidyameir@gmail.com

שלוש תפילות על טראמפ ואחת עלינו

ארצות הברית, גוש קטיף, לובלין, הר המנוחות

טראמפ מתפלל על קברו של הרבי מלובלין במלאת שנה לאירועי הטבח בשבעה באוקטובר

1 עכשיו, אחרי שהתפילה הראשונה שלנו על טראמפ נענתה משמיים והוא ניצח בחסד ה', הגיע הזמן לתפילה השנייה והשלישית.

התפילה השנייה היא שטראמפ יאריך ימים על ממלכתו. הרי זה היה עניין של סנטימטרים, אפילו מילימטרים, בניסיון ההתנקשות המפחיד ההוא. ואחריו, כזכור, היה עוד ניסיון. אז שטראמפ לא יחוסל, קודם כול לא על ידי הדיפסטיט בדרכים שהיא יודעת לחסל, ולא יחוסל כפשוטו. נכון, על פניו, עכשיו כשהוא נשיא נבחר, ולא רק מועמד לנשיאות, מעגל האבטחה שלו גדל והתעבה. אבל מצד שני גם מעגל האיומים עליו גדל והתעבה. אז נתפלל שהגנות תשווע למלכים וממשלה לנסיכים יברך, ובעיקר ישמור וינצור, את דונלד בן פרד מכל מתנקש.

ואם כבר עושים "מי שבירך" למנהיגים מפני מתנקשים, אפשר להוסיף עוד שם אחד? מכירים את אלה שדוחפים עוד ועוד שמות למי-שבירכים? אז בבקשה: בנימין בן בנימין. אנחנו נמצאים בשבוע שבין ארבעה בנובמבר ל"ב במרחשוון. ב"ה השנים האחרונות מנהיג ישראל דין הוא, שבימים הללו שבין יום הזיכרון הלוועזי לרצח רבין ובין התאריך העברי, התקשורת מוטרדת מאוד מהקישור וההקצנה ומזהירה מפני מילים שיכולות לרצוח. כתבים חושפים הקלטות סתרים של פעילי ימין, מחפשים ציטוטים של רבנים, מתעדים גרפיטי. השנה, משום מה, פחות עוסקים בזעזוע מהסתה והסלמת השיח, למרות שלא צריך להיות מומחה גדול לאבטחת אישים או להסלמת שיחים כדי להבין שמבחינת האווירה ציבורית, הסכנה לחיי ראש הממשלה ברורה ומיידית.

כבר 29 שנים מודעוועים ממה שנאמר וממה שנכתב על השלטים (בידי סוכן השב"כ אבישי רביב) בעצרת ההיא בכיכר ציון. אבל היום בכל לילה סטנדרטי בקפלן - סטנדרטי לגמרי, אני לא מדבר עכשיו על ליל גלנט 1 ו'2, כן? - נאמרים דברים חמורים פי כמה. אני כבר לא מדבר על האלימות הפיזית ועל פריצת מחסומים סביב בית ראש הממשלה. השנה אנחנו פחות שומעים דיבורים ברוח "האם הלקח מרצח רבין לא נלמד?". בדיוק, אגב, כמו שאחרי שבעה באוקטובר נעלמו להן הכתבות המרגשות והמתרפקות על הסכמי השלום שרבין עשה עם ערפאת על מדשאות הבית הלבן.

2 ומה התפילה השלישית? שמעתי עליה כמה שבועות לפני הבחירות, אבל לא רציתי להדהד אותה כדי לא לרפות חלילה את הידיים במאבק על כל קול למען ניצחוננו של טראמפ וכישלונה של האריס. אבל יהודי מוכר, שמוייד עם טראמפ ועבד איתו, אמר: צריכים להתפלל שטראמפ ייבחר, וצריכים להתפלל שטראמפ יישאר טראמפ. לעולם לא אשכח את אותו יום שלישי של בחירות 2003. יום הבחירות חל להיות בשבוע שקוראים בו את פרשת 'בשלח', ואחד ממתפללי בית הכנסת במושב שלנו ניגש אל אבא שלי אחרי התפילה ותוך כדי שהוא חולץ את התפילין אמר בחגיגות: "אל תדאג, כבוד הרב, הניצחון של אריק שרון מובטח. זה כתוב בפרוש בשירת הים: 'אריק חריב' - תורישמו ידי". אתה תראה שבעזרת ה' אריק ניצח את כל האויבים!".

וכך אכן היה. בדיוק כנאמר מפורש בתורה, אריק שרון ניצח בבחירות לשמחת כל מי שארץ ישראל יקרה לליבו. ניצחון מוחץ, עם 38 מנדטים לליכוד. את מה שקרה בסוף אין צורך להזכיר. אך באותו רגע, שנתיים ומשהו לפני ההתנתקות, חשבנו שאנחנו יודעים מה טוב לנו ומי טוב לנו. הלאו אם חלילה היה מנצח בבחירות הן עמרם מצנע יו"ר מפלגת העבודה ולא שרון, בטח הייתה דאגה גדולה בימין, ובעיקר ביישובי יהודה ושומרון, ובעיקר בעיקר ביישובי חבל עזה. מה יהיה עכשיו? מי יחזק את ההתיישבות? מי יילחם באויב?

אבל בבחירות הן נבחר אריק שרון ולא מצנע וכולנו נשמנו לרווחה. ואז, בתוך שנתיים, נתקיים בתושבי גוש קטיף וצפון

מתחילים לשאול גשמים, יחול יום פטירתו של מורנו ורבנו רבי מאיר שפירא מלובלין זצ"ל, אבי רעיון הדף היומי. האיש שבזכותו מאות אלפי יהודים בכל העולם מחוברים אל התורה, אל הנצח, אל השפיות. רבי מאיר שפירא נפטר (בגיל 46 שנים בלבד) לפני 91 שנה, ונקבר בפולין, אבל בשנת תשי"ח (1958) הועלו עצמותיו ארצה ומאז הוא קבור בהר המנוחות בירושלים.

במשך שנים הגיעו ביום היארצייט מתי מעט להתפלל על קברו. הרי הוא לא זכה לצאצאים. היו שאמרו בחיך מריר שייתכן שאם הקבר היה נותר בפולין, אולי היו אלפים נוסעים במסעות מתוקשרים לציון שלו בלובלין. אבל מה לעשות שהקבר פה, בכניסה לירושלים. קל"ב. אולי דווקא בגלל זה אנשים לא מגיעים.

בשנים האחרונות, יהודים טובים שרואים ברבי מאיר שפירא את רבם המובהק וחבים לו כמה וכמה מסכתות, שינו את המצב וקיימו ביום פטירתו תפילות על קברו. השנה החליטו המארגנים לעלות קומה ולערוך מסע לכעון שיעורי דף יומי באוהל מיוחד שהוקם במתחם. ממש הקימו ישיבה ליום אחד על קברו. אני בטוח שרבים יעלו לקבר ביום חמישי בערב וביום שישי, קודם כול כדי להודות ולהכיר טובה, וגם כדי לבקש טובה: שיעתיר ישועה ורחמים, עם כל הזכויות היומיות ההולכות וגוברות שיש לו, על חיילינו הגיבורים (ובהם רבים כל כך מתלמידיו, לומדי הדף היומי), על חטופינו, על פצועינו, על מפונינו, על טראמפנו, על האחדות בינינו, ובעצם על עם ישראל כולו.

5 ונסיים בדבר המפרסם: אני יודע שאנחנו לא בתחילת מסכת חדשה ואטרקטיבית, אבל ביום פטירתו של אדם גדול אורו גובר, אז מי יודע, אולי זאת ההזדמנות שלכם להצטרף אל האור הגדול הזה. אז תפתחו בבקשה מסכת בבא בתרא בדף קל"ו, זה הדף היומי של היום, יום היארצייט, ותלמדו אותו. הוא לא אמור להיות קשה במיוחד. ובכלל, במסכת בבא בתרא הדפים קצרים.

ואם יהיה לכם נחמד, אז למחרת, בשבת, תלמדו את דף קל"ז. ואז גם ביום ראשון, ושני... וכך, בשנה הבאה, תעלו להתפלל על קברו של רבי מאיר שפירא מלובלין כתלמידים מן המניין (אם, משום מה, המשיח לא יבוא עד אז).

השומרון מקרא שכתוב: ארדוף, אשיג, אחלק שלל, אזורק לקראוילות.

אז אני לא רוצה להרוס מסיבות (יש בתקשורת מספיק אנשים שעושים את זה). השמחה עכשיו גדולה מאוד ומוצדקת מאוד. אבל יש לנו עוד הרבה על מה להתפלל.

3 ואם מדברים על שמחה גדולה ומוצדקת, חשוב שנבין שהניצחון של טראמפ הוא לא רק סיפור פוליטי. הוא סיפור של זהות ושל ערכים. של בני אור מול בני.ות. פרוגרס.

הפרורמים והשמאל היהודי בארצות הברית אוהבים להשתמש במושג היפה, הקוסמופוליטי והלא מחייב "תיקון עולם" (למרות שבהקשר המלא הוא הכי מחייב: "לתקן עולם במלכות שדי"). ובכן, בבחירה בטרמפ, על כל מגרעותיו האישיות, יש ממש תיקון עולם. הפרשנות המדויקת ביותר שקראתי השבוע, יותר מכל הפרשנויות של מומחי ארצות הברית למיניהם, הייתה זו של ארגון 'חותם' - יהדות על סדר היום, שפרסם ביום רביעי בבוקר את ההודעה הבאה: "תוצאות הבחירות בארצות הברית הן בשורה טובה לאנושות ובשורה רעה לתרבות הפרוגרסיבית. העולם החופשי מבין כי הפרוגרס מוביל אותו לאבדון והלילה הוא הצביע בעד שמרנות, נורמליות ודרך ארץ שקדמה לתורה".

ושימו לב לפסקה הבאה: "לעם ישראל יש תפקיד מוביל בתהליך הזה. עיני כל העולם נשואות אלינו ואין ספק כי ההתנהלות של עם ישראל במלחמה בשנה האחרונה, שבה הקריאה בשם ה' והערכים היהודיים הם המוטיב המרכזי בדרך לניצחון, נותנת כוח לעולם להיחלץ מהבוץ הפרוגרסיבי ונוטעת בו תקווה שאפשר לקיים עולם מוסרי יותר, שבו האור יכול לנצח את החושך, הטוב את הרע והאמת את השקר. יש לנו עוד דרך ארוכה, אבל הלילה קיבלנו זריקת עידוד לקריסת התרבות הפרוגרסיבית. עם ישראל בדרך הנכונה, להוביל את העולם למקום שטוב יותר לחיות בו, בעזרת ה'".

4 וכמה מנחם לדעת, בימים היסטוריים אלה, שיש דבר אחד שיישאר כאן איתנו, יציב, גם אם יתהפך העולם (והוא מתהפך!). הלילה, ליל שישי, ז' במרחשוון, שבו

הטבע של הרי ירושלים
אצלכם בבית!

בראשית
קהילת מגורים חדשה לבני 65 +

מבצע מיוחד!
עד 300,000 ₪ הנחה
עד 31.12.24

בראשית.

המקום הנכון בשבילכם, בזמן הכי נכון שלכם

בבראשית, 5 דקות מירושלים ו-40 דקות מתל אביב, תוכלו ליהנות מנוף הרי ירושלים ומאור טבעי במתחמי הבית ובדירתכם המרווחת. להנאתכם קניון צמוד, מרכז מסחרי, פארק לאומי מרהיב, בית כנסת מפואר, דירות אירוח לשבתות וחגים, מסעדות ואווירה נהדרת. לרשותכם שאטלים ושירות השכרת רכב, המעניקים לכם חופש תנועה מלא. אל תפספסו את ההזדמנות להיות חלק מהקהילה המיוחדת של בראשית, היכן שאיכות חיים פוגשת את הטבע והנוחות פוגשת את השלווה. **אכלוס 2025**

העונה החדשה | סמסטר סתיו 24-2025

שלמה בצעירותו | קריאה בשיר השירים

מרצה: הרב ד"ר בנימין לאו, ראש מיזם "929 - תנ"ך ביחד"
הצטרפו למסע מרתק בעקבות שלמה המלך בצעירותו, דרך קריאה מעמיקה בשיר השירים. הרב ד"ר בנימין לאו, ראש מיזם "929 - תנ"ך ביחד", יוביל אותנו במסע ספרותי-רוחני אל תוך עולמו של המלך החכם מכל אדם בימי נעוריו.

18.3.25 | 21.2.25 | 10.12.24 | 12.11.24
בשעות 11:30-12:30

ההרצאות מתקיימות בבראשית
לגמלאים ללא עלות

קמפוס
בראשית
תרבות, העשרה ודעת

*2349

* כפוף לתקנון

יאיר יעקבי
jacobiy@gmail.com

עת לכל הפץ

את הסטיריקנים שלהם). אשתי התעקשה שיהיה בסדר ושמלא אנשים ירצו ספה כמו שלנו. וזו באמת ספה כיפית. ספת ריש עם שזלונג, לא סתם.

אז פרסמנו. תשמעו, אני חושב שהמניה של חברת ווטסאפ איבדה משהו כמו שניים וחצי אחוזים ביממה הזאת כי נפח הפעילות בווטסאפ השכונתי שלנו צנח לרמות שבהן הוא נמצא רק בשבתות וימים טובים.

לכמה רגעים חשבתי שאולי יש איזו בעיה טכנית שמונעת מהתמונות שלנו להתפרסם בקבוצה, אבל אחרי יומיים אחד החברים שלח לי הודעה בפרטי: "רציתי לדבר על הספה". התלהבתי. "אם תוכלו למחוק את התמונה מהקבוצה, זה פשוט כואב בעין", הוא המשיך. וזה מגיע מבנאדם שקפץ על ההזדמנות לקחת סחבה משומשת של ספונג'ה שהייתה למסירה. אבל ממני גם כליה הוא לא ייקח.

היעקבינית המשיכה לטעון שזה לא אישי ושפשוט צריך לשווק את הספה קצת יותר טוב.

אז צילמתי את הספה שוב, הפעם ניקיתי אותה טוב טוב, הבאתי תאורה חמה כדי לשוות לה מראה משפחתי יותר ולסיום העמדותי לידה את ארבעת הילדים כשהם מחזיקים את השלט "אבא ואמא מעולם לא הרשו לנו לגעת בספה הזאת ולכן אין חשש למצוא בה שאריות ופולים או כתם של קטנים להבדיל". זה היה שלט גדול.

פרסמתי את התמונה שוב בקבוצה, הפעם בתוספת כיתוב מפורט יותר: "למסירה, ספת ריש. נרכשה לפני עשור ונשמרה בניילון המקורי שלה עד השבוע שעבר ממש. ישבנו עליה פעמיים, פעם אחת כשבדקנו אותה ועוד פעם אחת כשהחלקתי על מכונת צעצוע והיא בלמה את נפילתי. נמסרת כעת בחינם כי אנחנו מרגישים שהיא יותר מדי טובה בשבילנו. היא תזכורת כואבת לכמה רחוקים אנחנו ממיימוש הפוטנציאל שלנו כזוג שראוי לספה טובה כזאת. כל הקודם זוכה". קליק, פורסם.

חיכיתי אולי שלושים שניות וקפצה הודעה בקבוצה: "תזכורת מחר מנחה ב-14:30 אצל הספרדים".

וואלה יופי אדון עובדיה, עכשיו אף אחד לא יראה את הספה שלנו. כתבתי לו בפרטי שימחק, אבל הוא הסביר שהוא כתב את ההודעה הזאת בכוונה כדי למנוע מאיתנו מבוכה נוספת (ושאין בכלל מנחה בשתיים וחצי).

זה היה הקש האחרון. בישרתי ליעקבינית שהיא יכולה לפרש את השכונה הזאת איך שבא לה, אבל אני סיימתי עם מסכת ההשפלות. העמסתי את הספה על האוטו והנחתי אותה מעדנות בפנינת איסוף האשפה. לא רוצים, לא צריך.

שלושה שבועות אחרי זה אני נכנס לבית של אחד מתושבי השכונה רק כדי לגלות את הספה שלי מעטרת את סלוננו היפה. "מאיפה זה?" התפלאתי.

"שלמה השכן מוצא את זה באשפה", הוא הסביר.

"אהההה, אז כשהוא מסר לך את זה פתאום הסכמת לקחת!" אמרתי בעצבים.

"לא לא, חס וחלילה, הבנת לא נכון. שלמה לא מסר את הספה", הוא ניסה להרגיע.

"אז מה כן?"

"הוא רצה עליה 500 שקל", חייך המנוול, "אבל בשביל ספה כזאת זה מחיר מציאה".

עלק לא אישי. ●

הכול התחיל כשהחלטנו שארון המשחקים של הילדים עמוס מדי ושאלם אף אחד בבית הזה לא שיחק בדומינו ראלי עד עכשיו, כנראה שזה כבר לא יקרה. כמוכן שכשהחלטנו על דילול הארון פתאום התעוררו היעקבינים הקטנים בטענה ש"דומינו ראלי זה המשחק הכי שווה שיש לנו". את העובדה שהמשחק הפייבוריט הזה עדיין חתום בניילון המקור היה להם קצת יותר קשה להסביר. אחרי משא ומתן הוסכם שנשאיר את הדומינו ונוציא את "נחש מי" ושני פאזלים עייפים של שניים ממטוסי העל הפחות אטרקטיביים. אם אינני טועה מדובר היה במטוס הרטרו הישן אלברט האגדי ובעיזר מטוס המסרשמיט. אל תתפסו אותי במילה.

להשליך את המשחקים כמוכן שלא התכוונו. אצלנו בשכונה מוסרים דברים באמצעות קבוצת הווטסאפ. כל תושב שברשותו רהיט, בגד או משחק שאינו חפץ בהם יותר, מפרסם אותם בקבוצה ותוך חמש שניות החפץ מוצא לו בעלים חדשים.

אז פרסמנו. וחיכינו.

וחיכינו וחיכינו.

לא היו קופצים על המציאה. עזבו קופצים, לא היו גם סתם פוסעים בשלווה על המציאה. קדחת.

בסדר, חשבנו לעצמנו, סוף סוף מסרשמיט בשם עיזר זו באמת לא אטרקציה כזו גדולה, מה גם שהדעות שלו על מקומה של האישיה בצה"ל לא התיישנו יפה. אז זרקנו את המשחקים לפח, כנראה שלכול זמן ועת והמשחקים שלנו פשוט החמיצו את השעה. חודש מאוחר יותר היעקבינית החליטה שהתמונה היפה שהייתה תלויה בביתנו מאז שנת נישואינו הראשונה "עשתה את שלה" וש"אפשר להחליף אותה במשהו קצת יותר עכשווי".

מדובר בתמונה שרכשנו בסכום נאה, ובה ציפורים יפות שיושבות על חבל דק. תמונה מיוחדת, מאיפה שלא מסתכלים עליה העיניים של הציפורים לא עוקבות אחרך. ציפורים ענייניות, שלא דוחפות את האף. פרסמנו בקבוצה תוך כדי שאנחנו מוחקים הודעות ישנות מהמכשיר כדי לעשות מקום לשטף הפניות שציפינו לו.

תשמעו, איזו דממה חטפנו. כלום ושום דבר.

לא רק שלא היו פניות, אף אחד מהתושבים גם לא כתב שום דבר אחריו. כאילו השכונה כולה סימנה עם עצמה להשאיר את התמונה ששלחנו מיומנות ומיובשת למען יראו ויבושו.

זה כבר התחיל להיות אישי. הרי רק אתמול שלמה השכן פרסם ספל סדוק עם סמל של בנק איגוד זב"ל (זכר בנק לברכה) והוא נחטף תוך דקה.

במחילה, אנשים בשכונה הזאת לא באמת יודעים מה הם לוקחים, הם רואים למסירה והם קופצים. גותנים לך תיקח. הכי יהודי, הכי אנחנו. אבל כשזה מגיע לחפצים שלי פתאום כולם נהיו לי אוצרים של מוזיאון המטורופוליטן בניו יורק, פיקי פיקי.

היעקבינית טענה שאני מגזים, שלא באמת לוקחים כל דבר ושהגיגתי שלא כולם צריכים פתאום תמונה של ציפורים, יפות ככל שיהיו.

אבל אז הגיעה הפרשייה עם הספה.

אחרי עשר שנים יפות עם אותה ספה חמימה ומשפחתית החלטנו שאפשר כבר להשתדרג ורכשנו לנו ספה חדשה יחד עם שתי כורסאות. תודה, בקרוב אצלכם.

אמרתי לאשתי שאני את הספה הישנה לא מפרסם בקבוצה השכונתית. שבעתי עלבונות ויהודי צריך לדעת מתי לחוס על שארית ביטחון העצמי (גם גוי צריך לדעת, אגב, אבל להם יש

לכמה רגעים חשבתי שאולי יש איזו בעיה טכנית שמונעת מהתמונות שלנו להתפרסם בקבוצה, אבל אחרי יומיים אחד החברים שלח לי הודעה בפרטי: "רציתי לדבר על הספה". התלהבתי. "אם תוכלו למחוק את התמונה מהקבוצה, זה פשוט כואב בעין", הוא המשיך. וזה מגיע מבנאדם שקפץ על ההזדמנות לקחת סחבה משומשת של ספונג'ה שהייתה למסירה. אבל ממני גם כליה הוא לא ייקח

Yair Jaacobi
@YairJaacobi

ביום שפיטרו את גלנט יצאתי לרחוב כמו שאמרו הקפלניסטים אבל היה שם מישהו שאמר להיכנס הביתה, אז בסוף עמדתי במבוי מפולש כדי לצאת ידי חובת כל הדעות

אני לא יודע להגיד שום דבר מוחלט לגבי חוק הגיוס, אבל אני כן יודע שמאה אחוז מהאנשים שאומרים שסמוטריץ' באופסייד לא יודעים להסביר מה זה אופסייד

מי שמפרש את "בנפול אויבר אל תשמח" כציווי רק לאויב יהודי הוא מבחינתי לא יהודי ולכן אפשר לשמוח במפלתו ממה נפשך

צפיתי במשדר הבחירות האמריקאי בשלישי בלילה והתוצאות הראשונות ממחוז קרסון סיטי בנבאדה הצביעו על מגמה ברורה: אין לי חיים

הסתכלו מרחוק כדי לגלות את התור

Brilliant & co.

בקופה שלכם התור תמיד רחוק?

לאומית

הכי זמינה בשבילכם

זמינות מנצחת במגוון תחומי רפואה:
אורתופדיה | רופאים מנתחים
רפואת נשים | רפואת עור

leumit.co.il *507 או 1-700-507-507

דביר שרייבר
dvirbe7@gmail.com

מלא מלא ימין

מחר ימלאו שנתיים לבחירות שהביאו לימין 64 מנדטים, אבל לקח לו חודשיים להתחיל לממש אותם. לא בטוח שיש מה לחגוג פה, ולא רק בגלל המלחמה

מרע"ם והתנועה האסלאמית, בואכה מרצ וחסידיו שלום עכשיו, ועד ליברמן שהבטיח לחסל את הנייה ובנט שהבטיח לא להקים ממשלה עם השמאל, אבל לא הבטיח לקיים. אחרי ממשלת הבלהות ההיא, כל ממשלה היא רווח והצלחה. אני מעדיף אלף אמירות יהירות של גולדקנופף החוצפן, ולא חיוך אחד של מנסור עבאס המאמי שמעביר כספי מדינה לעמותות שקשורות לחמאס. ובואו לא נשכח שהסיבה האמיתית להקמת ממשלת המלאי-מלא ימין היא החרם על נתניהו ו"הבייסטים". זה לא שנתניהו התאהב בבן גביר. פשוט לא הייתה לו ברירה. אז לא, זו לא ממשלת חלומות. ורמזו מטרים לכך קיבלנו עוד בתחילת הדרך, כשהשותפים ההו כה טבעיים נזקקו לחודשיים (!) כדי להקים את הממשלה, כי אפילו הם היו עסוקים במריבות פנימיות וכיפופי ידיים עד שהגיעו להסכמים קואליציוניים מוזרים למדי. ואנחנו, מה בסך הכול ביקשנו - ממשלה חרוצה ויעילה שתוביל מדיניות ימין, ואם אפשר אז גם שתעבוד למעננו. האם זה מה שקרה? פה אני חצוי.

החצוי

מצד אחד, הממשלה הזאת ניסתה להוביל רפורמה משפטית חשובה מאין כמוה. מצד שני היא עשתה את זה כמו פיל בחנות חרסינה. כמו גבר שאומר לאשתו שהיא השמינה. כמו שנפתלי בנט מנסה לשכנע להצביע לימינה. זה היה מהיר מדי, חריף מדי ובלי שום הסברה שתאזן, ולו במעט, את התעמולה האלימה של הקפלניסטים.

מצד אחד אבוימאון הפסיק להיות אורח הכבוד של בני גנץ וחזר להיות כלום ושום דבר. מצד שני הממשלה הזאת לא העזה לפנות אוהל שחיוזבאללה הקים בשטחנו. אגב, מה שלום חאן אל-אחמר? מצד אחד הפסקנו להגיד אמן לכל גחמה של האיחוד האירופי. מצד שני אי אפשר להתכחש לכך שהאסון הגדול ביותר בתולדות המדינה התרחש במשמרת של הממשלה הזאת.

מצד אחד אנחנו במלחמה וזה עומס כלכלי מטורף. מצד שני לא נראה שהממשלה הזאת יודעת להוביל מדיניות כלכלית אחראית שתחזיר אותנו לצמיחה.

מצד אחד אפשר לדמיין בחלחלה איך ממשלת שמאל הייתה מנהלת את המלחמה. מצד שני המלחמה מתנהלת בעצליים כבר יותר משנה, ועדיין לא ברור לאן כל זה הולך.

מצד אחד גם ממשלת בנט לפיד לא התקדמה אפילו סנטימטר לקראת שיפור הנשיאה בנטל. מצד שני זה לא פוטר את הממשלה הנוכחית מצעדים אמיתיים להקלת העומס הבלתי אפשרי על הציבור המשרת. וגם ההצהרות הלוחמניות של מנהיגי הציבור החרדי לא ממש עוזרות פה.

אז אני חצוי. מצד אחד אני רוצה ממשלה רחבה שתייצג כמה שיותר חלקים מהעם. מצד שני אני יודע שמפלגות האופוזיציה ישמחו מאוד להקים ממשלת אחדות רחבה, רק בלי הבן-גבירים והסמוטריצ'ים והבייסטים והחרד"לים המשיחיים וכל הכינויים הלבביים האלה שבצד השני נורא אוהבים להרעיף עלינו.

מצד אחד אני לא מוכן יותר למצב בו החרדים גם שולחים אותי להילחם לבד וגם דורשים ממני לשלם להם. מצד שני אין ספק שממשלת שמאל תעדיף את החרדים המתונים על פני "המשיחיים האלה" שאומנם נכונים תמיד לכל אתגר ומשימה, אבל צריך לעשות אתם פשרות אידאולוגיות.

אז כן - אני רוצה את הרצוי, ממצה את המצוי, אבל בלב אני חצוי. לפני שנתיים, ב' במרחשוון, ביקשנו גשם והצלחה פוליטית. מאז, ברוך ה', באמת ירדו הרבה גשמי ברכה. אבל מבחינה פוליטית אנחנו בעיצומו של המבול. ●

כמו קמח מלא, גם ימין מלא-מלא עלול להיות עמוס מדי. ישיבת ממשלה

אז עכשיו יש ממשלת מלא מלא ובאמת אין יותר תירוצים, רק יואב גלנט. וממשל אמריקני שיושב לנו על הווריד. ואנרכיה. ממשלות אידאולוגיות צרות זה נחמד, אבל לא באמת עובד. גם הממשלה הזאת תצליח כנראה לסחוב עוד כמה חודשים, אולי אפילו שנה, אבל שינויים גדולים היא לא מצליחה לעשות. בטח לא ברמה שציפו ממנה

בשקט בשקט (כי רעש יש לנו מספיק גם בלי זה) ימלאו מחר, ד' במרחשוון, שנתיים לבחירות שבהן גוש הימין-חרדים זכה להישג היסטורי של 64 מנדטים, והקים ממשלת ימין מלא מלא מלא דברים יש להגיד על זה. נראה כאילו זה היה לפני המון זמן, למרות שתכל'ס עברו רק שנתיים.

אז מה דעתי על הממשלה אחרי שנתיים, אתם שואלים? טוב, אני יודע, אתם לא שואלים. אבל אני בכל זאת אענה. וכמו כל דבר, גם את התשובה הזאת אני הולך לחלק לשלושה חלקים: הרצוי, המצוי והחצוי.

הרצוי

לא יודע מה איתכם, אני גם לפני שנתיים לא התלהבתי מממשלת "ימין על מלא", ולא רק בגלל שהיה ברור שהחברה הטובים מהשמאל לא ייתנו לה אפילו דקה אחת של חסד. במושך שנים התלוננו על נתניהו שתמיד צירף לממשלות שלו גורם בלתי ימני בעליל, כדי שבכל פעם שישאלו אותו למה הוא לא מחיל ריבונו ב' ודוחף שינויים במערכת המשפט, הוא יוכל להגיד: "מה אני יכול לעשות, כחלון/אהוד ברק/יאיר לפיד/ציפי לבני לא נותנים לי".

אז עכשיו יש ממשלת מלא מלא ובאמת אין יותר תירוצים, רק יואב גלנט. וממשל אמריקני שיושב לנו על הווריד. ואנרכיה. ממשלות אידאולוגיות צרות זה נחמד, אבל לא באמת עובד. זה לא הצליח לשמיר ב' 1990, לא לרבין ב' 93' וגם לא לבנט לפיד ב' 2021. גם הממשלה הזאת תצליח כנראה לסחוב עוד כמה חודשים, אולי אפילו שנה, אבל שינויים גדולים היא לא מצליחה לעשות. בטח לא ברמה שציפו ממנה.

לא, קואליציה צרה שכל הזמן צריכה לרצות טרמפיסטים פוליטיים כמו מאי גולן או ג'ידא רינאוי זועבי זה לא טוב. עוד יותר לא טוב שחצי עם מרגיש שהממשלה מצפצפת עליו ופועלת נגדו. הכי טוב היה אילו הפוליטיקאים היו יודעים לשים בצד את השנאות הקטנות והאגו הגדול, מקימים ממשלה רחבה ועובדים ביחד למען המדינה והציבורים השונים ששלחו אותם. וזאבים היו גרים באחוזה עם כבשים, חדי קרן היו מרחפים באוויר ועיתון הארץ היה הופך לפרוי-ישראלי. בקיצור, זה כנראה לא עומד לקרות, לפחות לא בעתיד הנראה לעין. אבל זה המצב הרצוי. וזה קרה פעם, בשנות ה-80, כששתי המפלגות הגדולות הצליחו להתגבר על השנאה והקימו יחד ממשלת אחדות שבה כולם חיו בשלום ובאור, ורק פעם או פעמיים ביום ניסו לפשוט זה לזה את העור. אבל הממשלה ההיא הצליחה בכל זאת לעשות שלושה דברים חשובים: היא הצילה את המדינה מאינפלציה מפלצתית, סיימה את המלחמה הראשונה בלבנון, והכי לא ייאמן - הצליחה להדיח את היועץ המשפטי לממשלה.

המצוי

כמו קמח מלא, גם ימין מלא-מלא עלול להיות עמוס מדי. להגנתה של הממשלה צריך לומר שכבר שלמחרת הבחירות התכנסו גורמים רבי השפעה וכסף (רמז: לא מהימין) ודנו בדרכים להפיל את הממשלה שעוד לא קמה בדרכים דמוקרטיות טהורות, קרי חסימות כבישים, התנפלויות על שרים וחברי כנסת, מרד אלים ופנייה נרגשת לעולם הנאור שיוציא את ישראל אל מחוץ לחוק. הרפורמה המשפטית, החטופים, גיוס חרדים, הכול רק כותרות וזמניות שנועדו להסתיר את הסיבה האמיתית למרד: ממשלות מחליפים בקלפי. את השמאל לא מחליפים לעולם. מה עוד שהממשלה הזאת הצילה אותנו מממשלת השינוי שיפוי-שיטיו הקודמת שכונתה באיריניה "ממשלת אחדות", אולי בגלל שהיא באמת השתרעה על פני קשת פוליטית רחבה

כל העם צה"ל

במלחמה
לא עושים
פוליטיקה

חותמים על המתווה הציוני לשירות אל הדגל

עוצרים עכשיו את חוקי הפטור מגיוס.
חותמים על מתווה אל הדגל - מתווה השירות היחיד שמאפשר לכל
אחד ואחד מאיתנו להתגייס ולתרום למען המדינה ולמען עם ישראל.
עכשיו עושים ציונות.

zionutnow.co.il

כך נראית מלחמה

יוני רוטנברג

צילומים: עובדיה לזרי, אופק נגרני

הרשמית והממלכתית. ואז נחשפנו לדפוס מערכת, שחזר מאז שוב ושוב בהאזנות הדרכות למהדורות החדשות בטרנזיסטור. ידיעה ראשונה: חללים ופצועים בלחימה בדרום ובצפון. ידיעה שנייה: מטחי רקטות על הצפון. ידיעה שלישית: לחצים בין-לאומיים. ידיעה רביעית או יותר: צה"ל ממשיך לתקוף בלבנון. הא ותו לא. האם מדובר בכלל על חיל האוויר, או שיש כאן רמז לתמרון ההיסטורי שאנו בעיצומו? גמרתי אומר בליבי, שכשאצא אספר לעם ישראל סיפור אחר.

ערב יום הכיפורים, שעה שבה נוהגים העם לשתות כוסות אחרונות של מים ולהחליף לנעלי בד, ישבנו החברים למחלקה במין אכסדרה של בית פעיל (כינוי לבית שעל פי המודיעין שייך לפעיל חיזבאללה). בידי אחד הלוחמים ממצא נדיר שריגש את החבורה כולה: טרנזיסטור. אחרי כמעט שבוע, צוהר ראשון לעולם שהשארנו מעבר לגבול. ממש כמו שרגילים היינו לשמוע בבית בילדותנו - "שקט, יש חדשות!" - נשמעה הקריאה על ידי המאזין המחלקתי. התגודדנו סביב המכשיר, וכולנו המתנו בסתר ליבנו לשמוע על מעללינו כאן בלבנון במהדורת החדשות

1.

אש ותימרות עשן

שתי כניסות היו לנו, בשני כפרים שונים, אך התמונה הזאת משקפת את מראה שניהם במהלך כל תקופת הלחימה. מרגע שהתחלנו לצעוד עם תיקי ענק על הגב בשטח ישראל ועד ששבנו אל שטח הכינוס, חטיבת האש לא הרפתה מהכפר לרגע. מערך משומן שמשלב מודיעין מטרות איכותי, חיל אוויר, תותחנים, מרגמות, זיק ואמצעים נוספים, הצליח להטיל אימה על לוחמי חיזבאללה, להבריח חלק מהם ולהרוג אחרים. את התוצאות, בהרוגים ובהרס תשתיות, פגשנו כשהגענו רגלית אל האזורים שרוכנו.

2.

משגר עם עלה של זית

אחד המראות הראשונים שפגשנו עם ההתקדמות מפאתי הכפר אל לב הטרור התוסס שלו הוא המשגר הרב־קני הזה. בתוך מטע זיתים תמים, בלי שום הקשר, הוא הגיח והציץ עלינו. התבוננו היטב, אפשר לראות שהקנים מחומשים ברקטות. מה שאתם לא רואים בתמונה זה הכבל החשמלי שנמתח ממנו אל אחד הבתים, שבסופו מחובר למין שעון שבת. שיטת הפעלה המתוחכמת שלהם, כדי להימלט מסגירת מעגל מהירה וחסיון על ידי חיל האוויר, היא הפעלת המשגר בהשגחה ומרחוק כדי שיספיקו להיעלם עד שהמטח ישוגר. במהלך התמרון פגשנו עשרות כאלה, וזה רק בגזרתנו הגדודית והמצומצמת.

3.

סופו של הנ"ט

זהו כבר ידידו ושותפו של משגר הרקטות - משגר הנ"ט. במהלך חודשי הלחימה הראשונים שאחרי אוקטובר 2023 פגשנו אותו רבות מהצד השני של הקנה. עשרות טילים בכינון ישיר היכו בנו בקיבוץ מנרה, כשאנחנו מסתתרים ומתגוננים מהאיום. הטווחים שלו קצרים יותר אך הוא גם מדויק בהרבה. כל יישובי וקיבוצי הקו הראשון סבלו ממנו רבות בשנה האחרונה, אך לא עוד. באנו לקחת אותם, את כולם.

4.

מנרה, הושט היד וגע בה

ואם כבר: כך נראית מנרה מהכפר. חשופה, פרוסה מנגד, פגיעה. בשבילנו זו סגירת מעגל מרגשת. אחרי חודשים של ספיגה וחברים שנפצעו, אנחנו כאן בצד השני, שוללים את האיום ומתהלכים כמנצחים. וזו גם תזכורת חשובה. אם כואב לך הגב, אם הגעגוע לבית גובר, אם הקור מכה בקצות אצבעות רגליך - הבט שוב אל הקיבוץ הנטוש, היזכר בתושביו הגולים, והכוחות ישובו ויינסכו בך.

5.

תשקורת יש גם כאן

מדי פעם, בעיתים של רגיעה, מישוהו מסנן בשקט: הם יכלו לחיות פה חיים נהדרים. הנוף משגע, האקלים נוח, אך כל מה שבידי האדם ירוד ומחפיר. רשת החשמל מופיעה רק כתפאורה, כשבפועל הבתים מסתמכים על מערכת סולרית פרטית אצל העשירים וסוללות אצל העניים. במקום מים זורמים בברזים, כל תושב כורה לעצמו בור אגירה פרימיטיבי של מים. ולכן בית שבו טלוויזיה פועלת היה מחזה נדיר למדי. והתוכן בה מגוחך: תעמולה חיזבאללאית אגרסיבית שלפיה לוחמי ההתנגדות מביסים את האויב הציוני, בזמן שחבורת לוחמים עייפה צופה בה בנחת מבית בדרום לבנון.

6.

ימ"חים במתנה

מה שכן יש בכפרים בדרום לבנון, ובשפע, הם מחסני תחמושת. מסודרים בתוך ארגזים, עטופים בשקיות ואקום, מפורטים בדיקנות בטבלאות עם תאריכים וגורמים אחראים. לא נעים להודות, אך מסודר פי כמה ממחסני החירום שאליהם אנחנו מגיעים כדי לחתום על ציוד. מחבלי חיזבאללה הותירו אחריהם כמויות ענק של תחמושת מכל הסוגים, מפוזרת כמעט בכל בית שלישי בכפר. היא ננטשה מאחור והושמדה או נלקחה על ידי צבא ההגנה לישראל.

7.

הביפר לא מצפצף

מזהים? התמונה מעט מטושטשת, אבל אולי גם אתם תוכלו לחוש את התדהמה שאחזה בנו כשמצאנו את קופסת הנעליים הזאת בתוך אחד הבתים. אלה מכשירי הקשר מאותו הדגם שהתפוצץ בביירות ובכל רחבי המדינה במסגרת הגל השני של מבצע הביפרים. הפלא המבצעי הזה, לראות אותו ממש מול העיניים, היה מחזה מרהיב. אלה כנראה מכשירים מיותרים שלא היו מחוברים לסוללה ולכן לא התפוצצו. על הקופסה היה כתוב שמו של מפקד הכפר. היסטוריה לגנד עינינו.

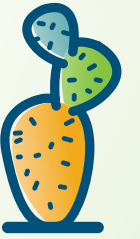
מרכז סיור ולימוד גליל (ער)
ע"ש סרן עמיחי מרחביה

משרד ההתיישבות
והמשימות הלאומיות

אשכולות (ער)

מרכזי הסיור והתודעה של ישראל

מזמן סיור

מרכז סיור ולימוד גליל מבית אשכולות מזמין אתכם להכיר נופי זיכרון בחוטם הכרמל

הנגשה:
המסלול אינו מוגש.

אטרקציות בסביבה: גני הנדיב, המדרחוב בזכרון יעקב, מוזיאון העלייה הראשונה, בית אהרונסון, שביל התפוזים.

כמה זמן?
כ-3 שעות

איזור בארץ
הר הכרמל

על הסביבה:

כשמדברים על הכרמל, מיד קופצת לנגד עינינו התמונה של יערות הכרמל והמסלולים הרבים שבסמוך לעיר חיפה. אך הכרמל קצת יותר גדול והוא למעשה רכס הררי המשתרע מחיפה ועד מעל לבנימינה. קצהו הדרומי מכונה חוטם הכרמל בשל צורתו המשולשת המזכירה חוטם.

בקצה החוטם יושבת לה רמה יפיפיה - רמת הנדיב. גני הנדיב שבפסגתה מקשטים אותה בגני זיכרון שמנציחים את עשייתו של הנדיב הידוע - הברון רוטשילד. מסופר שבביקורו האחרון בזכרון יעקב ציין ש"פה טוב לנוח", לכן קברו נמצא במרכז הגן. הכניסה לגנים חנימית ובמקום פועלים מיזמים רבים כגון השבת חיות לטבע ואף טבע-תרפיה לחיילי המילואים במסלול ייחודי שזכה לשם "בשבילנפש".

המסלול:

הפעם נתמקד במסלול ייחודי ולא מוכר, שנמצא בקרבת גני הנדיב, המסלול מעגלי, אינו נגיש ואף אתגרי אורך כ-3 שעות. המסלול יוצא

מאמפי שוני, מגיע עד לחרבת עקב ועובר דרך מצפור מורן ורדי ובחזרה אל אמפי שוני. אורכו כחמישה קילומטרים, והוא כולל ירידה במדרגות סלע גדולות. אמפי שוני - במקום יש שירותים, ברזים וספסלי קק"ל. ניתן לשלב ביקור במוזיאון האצ"ל ולשמוע אודות המחתרת, פעילותה באיזור ועל אחד מאירועי השיא בהקמת

המדינה ובפעולות הארגון, פריצת כלא עכו, שכן היציאה לפעולה הייתה משונית. נתחיל את המסלול בעלייה מהשער העליון של אמפי שוני בשביל ג'יפים דרך חורשת אורנים עד שנעזוב את הדרך הסלולה. נתקדם דרך מעבר מנע בקר, לאחר כקילומטר הליכה נגיע לצומת ושם נמשיך ישר. כחצי קילומטר משם נפנה שמאלה ונתחבר לסימון של שביל ישראל שבו מסומן גם שביל חדש - "בשבילנפש", הכולל בתוכו נקודות עניין הנוגעות לריפוי הנפש באמצעות הטבע. שביל ישראל חוצה את חלקת היער ומגיע עד לחרבת עקב, בחורבה ישנם עתיקות מהתקופה הביזנטית וכן תצפית נהדרת אל עבר מישור החוף. האגדה מספרת שקברו של רבי עקיבא נמצא בחורבה, וממנה ניתן לראות את קיסריה, העיר בה הוצא להורג לאחר שזעק "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד", בדומה למאות הלוחמים והתושבים במדינת ישראל שמסרו נפשם על קידוש ה' ביום שמחת תורה תשפ"ג, עת פרצה המלחמה. מהחורבה נחזור אל שביל ישראל, נראה ספריית השאלה למטיילי שביל ישראל ונרד במדרגות הסלע עד שנגיע למצפור מורן ורדי. המצפור מנציח את סרן מורן ורדי הי"ד, קצין בשיטת 13 שנפל בשכם. מורן חונך על אהבת הארץ ואהב לטייל. בחלקו התחתון של המצפור ישנו שלט המנציח את מורן ודגל ישראל ענק הנראה למרחקים.

מהמצפור נרד עם שביל ישראל, נתחבר אל כביש הגישה למחצבות שוני ונמשיך לאורך הכביש עד שנגיע בחזרה אל נקודת ההתחלה שבכניסה לשוני. ברמת הנדיב קיימות אפשרויות רבות למסלולים ברמות קושי שונות. ניתן לפנות למרכז סיור ולימוד גליל להתיעצות והזמנת מדריך. מוזמנים לצאת לטייל גם בימים אלו ולקיים את צוואת הנופלים - לחיות!

www.eshkolot-il.com

למידע על מסלולים נוספים ולתיאום הדרכה
מרכז סיור ולימוד גליל: 04-9918867 / 052-4349615
דוא"ל: misrad.mgm@gmail.com

8.

שאלת קיטבג

אם את מחסני התחמושת מצאנו בכל בית שלישי, את הממצא הזה פגשנו כמעט בכל בית: קיטבג לוחם מלא ומסודר למופת. כשפותחים את התיקים הללו מגלים את אותה הסחורה: מדים, אפוד, רימונים, נעליים וכובע. לפעמים תוספות כמו מפות ורשימות ארגוניות. לאט לאט אתה תופס את המערך ואת שיטת הפעולה החיזבאללאית: במקום ימ"ח אחד שמתקבצות אליו כמה חטיבות, הלוגיסטיקה של הארגון מבוזרת ומחולקת בהיחבא בבתים רבים, ומאפשרת להם התארגנות מהירה וקרובה לגבול. בחלק מהאיתורים מצאנו גם קטנועים וטרקטורונים. כשמחברים את הקווים, מבינים את הזוועה שתכנן לנו הארגון הרצחני הזה, ומה נשלל ממנו בתמרון הקרקעי של צה"ל.

9.

בלדה לחובש

הנה תמונה שממחישה את ההבדל בין ארגון הטרור חמאס לארגון הטרור חיזבאללה. ערכות חובש כמעט לא נמצאו בעזה. בלבנון, לעומת זאת, מצאנו עשרות רבות של ערכות חובש ברמה גבוהה מאוד. תתרשמו בעצמכם מהכמות, מהמגוון ומרמת השמירה על הציוד. זה חלק מהתפיסה העצמית של חיזבאללה כארגון צבאי מסודר ומאומן. הם לא צבא מתאבדים, וההשקעה שלהם בטיפול בפצועים תעיד על כך.

10.

יורים ומחייכים

מדי פעם זכינו לאתנחתא סוריאליסטית: מופעי יירוטים של כיפת ברזל מעל ראשינו. ברגע הראשון, כששמענו את הפיצוצים, יצאנו לבדוק בדריכות מה פשרם. כשהבנו שאלו יירוטים של טילים שנורו לכיוון ישראל - נרגענו: יורים על ישראל, לא עלינו.

11.

הטבח שלא היה

אם למישהו היה עוד ספק בנוגע לכוונות שמאחורי המערך שפגשנו, שמא מדובר במערך הגנתי בלבד, הנה מפות שנמצאו בבתים המחבלים. הן מפרטות ברמת ידע מבהילה את מבני הבסיסים, הכוחות שבהם ומערכי ההגנה שלהם. התוכנית לכיבוש הגליל לא הייתה עוד רעיון עוועים של חסן נסראללה, היא תוכנית שההכנות אליה הושלמו במלואן ונדרשה אך ורק פקודה כדי להוציא אותה לפועל. רק לדמיין איך היה נראה 7 באוקטובר לו חסן נסראללה היה יותר חד ונחוש כששמע על הטבח בדורים.

12.

טייסינו ישובו בשלום

העוקבים האדוקים אחרי הלחימה באוקראינה יזהו את יצור הכלאיים שבתמונה. לטובת האחרים: טנדר שברולט, שעל הארגז שלו מורכבת מערכת נגד מטוסים פרימיטיבית. מדובר במערכת בעלת ארבעה קני מקלעים כבדים (קליבר 0.5), שמתכווננת ידנית באמצעות כננת. התחמושת והקנים עצמם מתחבאים בארגז. המחבלים התכוונו לאיים עם המפלצת הזאת על מסוקי קרב, רחפנים ואולי אולי גם על כלי טיס בלתי מאוישים שינמיכו לרגע טוס. זו מערכת שבמלחמת רוסיה-אוקראינה נעשה בה שימוש רב. הטנדר הזה, על כל פנים, כבר לא יסכן את טייסינו.

13.

אור בקצה המנהרה

זהו תת-הקרקע של לבנון. הוא שונה מאוד מזה של עזה, בשל אילוצי הקרקע. החציבה כאן איננה בשיטת חפירה והעמדת מסגרת בטון כמו באדמת עזה. כאן נדרשת חציבה של ממש בסלע, מה שמאט מאוד את קצב העבודה. במרחב דרום לבנון כולו נמצאו ונוטרלו מנהרות אסטרטגיות, אך הרוב הגדול של הפירים שמתגלים בשטח הם לא יותר מעמדות קרב משודרגות. הם יוצרים חיבור של כמה מטרים בין בית לעמדת ירי, וזהו. לרוב הפירים אין גישה למערכת מסועפת שמחברת את כל המרחב כמו בעזה, ואין למחבלים את האפשרות להיבלע באדמה במקום אחד ולהציץ במרחק מאות מטרים ממנו.

14.

אין כניסה לטרור

תכירו: הגיבורים השקטים של המלחמה. אחרי שנגמר כיבוש המרחב וטיהורו, הם מגיעים עם הכלים הכבדים ומתחילים בהכשרת השטח למצב החדש. מצב שבו כבר טרור, שאיים על יישובינו, שכמעט בכל בית בו נמצאו אמצעי לחימה, הופך למשטח שבו אין סיכוי למחבל להסתובב ולאיים על ישראל בלי להיקלט באמצעי התצפית והמכ"מים של ישראל. זה אולי עלול לצבוט לרגע בלב, אבל מיד השכל גובר. מי שהחליט במודע ובעיניים פקוחות להשמיד את היהודים, שלא יתפלא כשימצא את עצמו מושמד.

בדרך חזרה: הבטונדות כמשל

התחושה, אבל בשבילנו, שנעצרנו עשרות פעמים במחסום המאולתר שהוקם בצומת ולחצנו על הגז כדי לא להיתפס בקרן הלייזר של חוליות הנ"ט, הסרטון הסתמי של מנוף שמסיר את הבטונדות סחט לא מעט דמעות של לוחמים. ●

כשמאות חיילים עליה דרך צומת ישע. המג"ד החליט: החריש העמוק שביצענו בכפרים שממול הסיר את האיום. שבוע לאחר מכן גם אלוף הפיקוד הסכים איתו, והבטונדות מעוררות האימה הוסרו מצומת ישע כחלוף שנה. קשה להעביר את

חוסה תחת בטונדות ענק, והמעבר דרכו מותר רק למורשים. החשש היה שטיולית כזאת, כשאויב מתכוון לתמרון, תהיה מטרת איכות לחוליות נ"ט. כשיצאנו מלבנון, שיירה של טיוליות באה לאסוף אותנו בדרך המלך, וגם שבה

את הדרך אל שטחי הכינוס, סמוך לקיבוץ יפתח, נאלצה הטיולית הצבאית שבה נסענו לעשות בדרך חתחתים שפילס הצבא במעלה הרכס. הדרך הרגילה והנוחה, זו שעולה מצומת כ"ח וממשיכה אל צומת ישע, הייתה מסוכנת מדי. כבר יותר משנה שצומת ישע

צילום: לירון מולדובן

התחלה// נולד ב־1972 בביירות, בירת לבנון, שם גם גדל. כשהיה בן שנה, פרצה מלחמת יום כיפור. באותם ימים הייתה בלבנון קהילה יהודית קטנה עם בתי כנסת פעילים. "גרו בשכונה מאות יהודים, אבל רק בשבת היינו נפגשים בבית הכנסת".

אבא// חיים כהן חלאלה הי"ד, רואה חשבון וסוחר. היה בן 39 כאשר נחטף על ידי חיזבאללה בכניסה לביתו. "הוא האמין בדו־קיום עם הערבים, שיהודי יכול להיות גם במדינת לבנון. הוא לא התעסק בפוליטיקה והיה נאמן למדינה שלו. תמיד היה אומר 'גורלי כגורל כל לבנוני'. לצערנו הוא וחיזבאללה לא שידרו על אותו גל".

אמא// רחל כהן חלאלה ז"ל. "גדלה בלבנון פחות אנטישמית, בתקופה שעדיין הייתה שוויץ של המזרח התיכון ועוד התגוררו בה הרבה יהודים. הייתה לה ילדות טובה. תמיד חלמה לצאת מלבנון, אבל אבא שלי לא רצה. עלתה איתנו ארצה. לפני כמה שנים נפטרה ונקברה בירושלים".

ספסל הלימודים// מכיתה א' ועד י"ב למד בבית הספר הנוצרי המקומי בביירות, שם חווה לא מעט אנטישמיות. "הנוצרים האשימו אותי שמסרתי וצלבתי את ישו, ואילו המוסלמים האשימו אותי שגנבתי את פלשתיין. היו רק חמישה או שישה יהודים בכל בית הספר. איתי בכיתה היה יהודי אחד, שבהמשך עזב לאחר שמשפחתו היגרה לקנדה".

מלחמה כפולה// בשנת 1975 פרצה בלבנון מלחמת אזרחים שנמשכה עד שנת 1991. "סבלתי פעמיים, גם בהיותי יהודי וגם בהיותי לבנוני. מצב היהודים הורע ורבים ברחו מהמדינה. מי שבחרו להישאר האמינו כי הקשרים הטובים עם שכניהם יעניקו להם רשת ביטחון. הם נזהרו מכל קשר עם ישראל. השנאה ליהודים הייתה עזה. נאצות ברחוב, גרפיטי אנטישמי, חלון מנופץ. מדי פעם הושלכו אבנים למרפסת שלנו באמצע הלילה. הקמתו של חיזבאללה ב־1982 והפעולות נגד ישראל גרמו לאנטישמיות להרים ראש עוד יותר. בכל מקום התחילו לכנות אותנו 'היהודים'".

מחיר דמים// "האנטישמיות הגיעה לשיא בשנת 1985, שבמהלכה חטפו אנשי חיזבאללה את בכירי הקהילה היהודית. נשיא הקהילה, רופא ילדים, איש החברה קדישא וגם את אבא שלי. הם האשימו אותם שהם סוכני מוסד ודרשו שבתמורה לשחרורם ישראל תשלם את נסיגתה מכל לבנון ותשחרר 300 מחבלים שהוחזקו על ידה. ממשלת ישראל סירבה להיכנס למשא ומתן, וחיזבאללה החליט להרוג את היהודים שהותיר בידי חבויים עד אז. אחרי תשעה חודשים בשבי אבא היה הראשון שנרצח, ואחריו רצחו גם את השאר".

עוזבים// "זה היה אירוע מכונן בשבילנו כמשפחה ובשביל הקהילה היהודית בלבנון כולה. לא יכולנו לצאת בבת אחת, ולכן התחלנו לצאת אחד־אחד אל מדינה אחרת. קודם אחי הגדול יצא, ואחר כך אני יצאתי. זה היה בגיל שמונה עשרה, בשנת 1989. לאחר סיום כיתה י"ב הצלחתי לצאת מלבנון והגעתי לצרפת".

עולים// "הקהילה היהודית בצרפת קיבלה אותי יפה בתור פליט. שם עבדתי ולמדתי, ובתוך שנתיים שלוש הצטרפו אליי שאר בני המשפחה. בשלב מסוים עברנו להתגורר במקסיקו". בשנת

ד"ר אדי (אדוארד) כהן

52

נשוי ואב לשלושה

תושב ראשון לציון

מזרחן וחוקר

חלקים מעבודת הדוקטורט שלו. אף אחד לא רצה להתעסק בנושא הזה. כל המרצים והאקדמאים פחדו להתעסק עם אפרטהייד ושלום". השני, 'המופתי והיהודים', עוסק בפעילות האנטי־יהודית של חאג' אמין אל־חוסייני בפלשתינה, עיראק, לבנון וגרמניה, ובשיתוף הפעולה שלו עם הממשל הנאצי בהשמדת יהודי אירופה.

חוקר// במהלך השנים עבד כחוקר בכיר במרכז בגין־סאדאת באוניברסיטת בר אילן, כמומחה ביחסי ערבים-ישראלים ובסכסוך הערבי-ישראלי. כיום הוא עמית מחקר ב־ICGS, המרכז לאסטרטגיה רבתי לישראל. במסגרתו כתב לא מעט מאמרים מכוננים, בהם "קטר הטרור: מיידה לאויבת", שבו חשף מה עבר על המדינה הקטנה והעשירה מהמפרץ הפרסי שמנסה לתווך בין ישראל לחמאס, מאז שנפתחה נציגות ישראלית בדוחא ועד שנפלה לזרועותיה של איראן.

מתמודד// לפני כשנתיים, לקראת הבחירות לכנסת ה־25, התמודד בפריימריז של רשימת הליכוד, אך לא נבחר למקום ריאלי. "רציתי להשפיע יותר. לצערי מדינת ישראל לא יודעת להתנהל כמו שצריך מול האויבים הערביים. עם חמאס נכשלנו. עם חיזבאללה נכשלנו. בבתי הכלא נכשלנו. עם עסקת שליט נכשלנו. לצערי, לא מבינים את הראש הערבי. אני רוצה להשפיע ולהגן על המדינה".

שבהם הוא מעביר את האמת, כשהוא מהווה אלטרנטיבה לרשתות התקשורת הערביות. חשבון הטוויטר שלו מחזיק במספר עוקבים מכובד של 800 אלף ערבים שמחכים מדי יום למוצא פיו. "הערבים בדור הזה שונים מהערבים בדורות הקודמים שמחרימים נציגי הסברה ישראלים ולא רוצים לשמוע אותם. הם רוצים לדעת מה אומרים היהודים ולמה בדיוק הם מתכוונים. הם יודעים בעצמם שהערבים משקרים. הסיבה שיש CNN ו־BBC בערבית היא כי הערבים לא מאמינים לתקשורת הערבית. יש לנו נאמנות אצלם, כבר מאז מלחמת ששת הימים".

חשפיע// ההשפעה לעומק דעת הקהל הערבית באה לידי ביטוי בחשיפת השקרים הפלשתיניים. "לפני שנה פרסמו הפלשתינים סרטון של חייל שבוטס באישה פלשתינית ומכה אותה, כביכול בלי סיבה מוצדקת. מה שהם מחקו מהסרטון הוא השלב המקדים, שבו הפלשתינית דקרה את החייל שלאחר מכן ניסה לנטרל אותה. פרסמתי בחשבון הטוויטר שלי את הסרטון המלא שמציג את המציאות האמיתית וכך מגלה את האמת".

סופר// במשך הזמן כתב והוציא לאור שני ספרים. הראשון, 'השוואה בעיני מחמוד עבאס', עוסק בעבודת הדוקטורט של אבו־מאזן על הקשרים בין הציונות לנאציזם. "ישבתי ותרגמתי

1995 התקבלה ההחלטה שהגיע הזמן לעלות ארצה. "בצרפת היו ערבים ואנטישמיות ומזג האוויר פחות התאים לנו. עכשיו המצב שם הרבה יותר גרוע. יחד עם אמא ואחד האחים - עלינו ארצה".

שפה חדשה// עם הגעתו לישראל החל ללמוד עברית באולפן בירושלים במשך חצי שנה. "עד אז לא ידעתי עברית. בצרפת הסתדרתי, כי בבית הספר בלבנון למדנו צרפתית". אחרי סיום האולפן התגייס לצה"ל והשתמש בהיכרות עם העולם הערבי לטובת עבודתו המודיעינית. "לאחר שהשתחררתי, התחלתי ללמוד לתואר ראשון במדעי המדינה באוניברסיטת בר אילן, והמשכתי לתואר שני ושלישי בלימודי מזרחנות, כדי להבין טוב יותר את האזור".

לפני ולפנים// הרקע המקדים בתור אחד שהתגורר בשני צידי המתרס בסכסוך הישראלי-לבנוני העניק לו נקודות זכות רבות, אך עדיין הוא החכים רבות מהלימודים. "באקדמיה למדתי את השורשים וההיסטוריה של האסלאם, שפחות הכרתי מחיי היומיום בלבנון. החיבור כמובן עזר, זה היתרון שלי. אני מכיר אותם ודובר את השפה".

מציץ בערבית// בשנים האחרונות נהפך לדמות משפיעה מאוד בעולם הערבי. רבים במדינות מוסלמיות עוקבים אחר פרסומיו,

במגרש הביתי

"מתעורר בשש בבוקר, קפה ומאפה, עובר על התקשורת הערבית והרשתות חברתיות, ולאחר מכן מתראיין בזום לערוץ 14 או מגיע לפאנל באולפני הערוץ במודיעין. בצהריים מתעסק בכתיבת ציוצים בטוויטר, כדי לתת מענה לקהל של 800 אלף עוקבים ערבים, וכן עוסק בכתיבה מחקרית או במתן הרצאות. שעות הערב מוקדשות לראיונות בתקשורת הישראלית והערבית".

"מנוחה, זמן עם המשפחה והילדים, קבלת אורחים. סיכום משפחתי של השבוע".

"שירים של שנות השמונים בצרפתית וערבית: בצרפתית בעיקר דלידה חוליו, שארל אזנבור ואנריקו מסיאס, ובערבית בעיקר פיירו".

הרבי מלובביץ'. "מנהיג מהזרם הנדיר, משכיל, משפיען, יועץ, אוהב ארץ ישראל, איש חזון, וכמובן איש התורה, בעל קונצנזוס נדיר שהיה מקובל על כל היהודים".

"בואו של המשיח בקרוב".

"הותר לפרסום".

"אזדקן".

לצאת מהקופסה// דעתו על ניהול

המלחמה עם חיזבאללה בצפון נחרצת במיוחד. "כיום אין ממסד לבנוני, המדינה נשלטת בפועל על ידי חיזבאללה. מי שגורר את לבנון למלחמה או לשלום זאת מליציה. קבוצה אחת יכולה להחליט אם תהיה מלחמה או לא, וכנראה החליטה שכן, כי זה לא נפסק. צריך לגרום למדינת לבנון לשלם לנו על הנזקים שנעשו לישראל, כולל על הטיילים שאנחנו משתמשים בהם כדי להגן על עצמנו. צריך להכניס את זה לכל הסדר שיבוא ויצריך להיחתם מולם ישירות ולא מול אף אחד אחר. צריך לחשוב בראש גדול, ולא לחשוב כמו יהודי שרק משתוקק נואשות להפסקת אש. ממשלת ישראל צריכה לצאת מהקופסה שהיא חיה בה, המנהיגים שלנו מפחדים מהצל של עצמם".

התמונה האמיתית// בימים אלה

יש לא מעטים בעולם הערבי שמעריכים בערך התקיפה הישראלית באיראן ומנסים לגמד אותה. "בטוויטר אני מנסה להראות את הנזקים האמיתיים. זה סוג ההסברה שלקחתי על עצמי בשבועות האחרונים. אפשר להשפיע על חלקים בציבור הערבי, כמו הסעודים והאמירותים. ההסברה המכוונת אליהם משיגה תוצאות. לעומתם, עם הפלשתינים אין מה לדבר. ההיסטוריה שלהם שחורה וחסרת תקנה. לא סתם אין כמעט מדינה בעולם שמוכנה לקבל אותם".

בס"ד

נועל'ה בשרון

כשאוכל ואהבה נפגשים עם הציונות הדתית

נועל'ה מתחם האירועים של הציונות הדתית

ארועים עד 800 איש

ביחד נשמח. ביחד ננצח!

מזל טוב למשפחות שבחרו לשמוח בנועל'ה:

משפחת בכר הרצליה | משפחת ידגר רעננה | משפחת אוחיון אבני חפץ
משפחת לדאני תל אביב | משפחת יצחק תל אביב
משפחת פרגר נתניה | משפחת טאובנלט רבבה
הרב אסי טובי רעננה הילולה לכבוד הרב עובדיה יוסף זצק"ל

1000 חוות דעת לא טועות

משעול גיל 1 כפר סבא

להזמנות: יורם 054-7009111

חפשו בפייסבוק נועל'ה אירועי בוטיק בשרון
Noale-events.co.il

חנה קטן
chanakatan@gmail.com

נסוגים קדימה

אחד התקשורת מציגה פילוג נוראי, ונראה כי האליטה של אנשי הקיבוצים, למשל, רחוקה כל כך מתורה ומצוות. והנה, השנה התקיימה תפילה המונית בקיבוץ בית זרע, לאחר ש־93 שנה לא היה בו מניין אפילו פעם אחת. וכך פני העתיד, כאשר החברים ביקשו שיתקיים מניין גם בשנה הבאה. גם במושב ירקונה הסמוך להוד השרון התקיימה תפילת יום הכיפורים לראשונה מאז שהוקם בשנת 1932. כמה מהמשתתפים הודו שזאת הייתה תפילת הציבור הראשונה שהם השתתפו בה בחייהם, וביקשו שיהיה לזה המשך.

האם זבל הוא אומנות. האומנות שבה שולטת התקשורת בהפיכת המציאות ב־180 מעלות מתחברת היטב לסיפור ההזוי הבא. במוזיאון לאומנות מודרנית בהולנד הוצגה יצירה ושמה "הזמנים הטובים שבילינו יחד", שמציגה שתי פחיות בירה משומשות הדבוקות זו לזו וצבועות מבפנים, מונחות על הרצפה. עובד הניקיון שראה את הפחיות מונחות על הרצפה השליך אותן למתקן הזבל. אחרי חיפוש ארוך היצירה נמצאה והוחזרה למוזיאון. כשדוברת המוזיאון נשאלה מדוע היצירה הזאת הייתה מונחת על הרצפה, היא ענתה: "אנחנו מנסים להפתיע את המבקרים כל הזמן". היא הבהירה שהנהלת המוזיאון אינה מתכוונת להעניש את עובד הניקיון: "הוא רק התחיל לעבוד פה". הכוונה היא שעדיין לא למד, המסכן, להבדיל בין סתם זבל ליצירת אומנות.

דוברת המוזיאון צודקת. אכן קיים חשש גדול שלאחר כמה שנים במוזיאון הזה, גם עובד הניקיון התמים וישר הדרך יתייחס לזבל האומנותי הזה כיצירת אומנות אמיתית. הקוריוז הזה מעורר שאלות כבדות. אומנות, שכשמה כן היא - מבוססת על אמת, היא ההרחבה של האמת, ולא מתקבל על הדעת שמשוהו חסר כל משמעות יוגדר כמוצר אומנותי מפני שבאופן סובייקטיבי מישוהו מרגיש שזה מבטא משהו. והשאלה הזאת נכונה לא רק לגבי אומנות אלא גם לגבי הרבה אמונות ודעות שמנעד הגוונים בהן רחב, ובכל זאת גם בהן אפשר לזהות אמיתות שקריות.

זהירות מ'הרבעון הרביעי'. לאחרונה התלבטתי מאוד בשאלה האם להשתתף בכנס של התנועה החברתית 'הרבעון הרביעי'. אחותי שלחה לי הזמנה ובה שאלון מפורט הכולל פרטים דמוגרפיים, סוציולוגיים, גסטרונומיים, דתיים ועוד. אני בוודאי לא רואה את עצמי משתתפת כצופה מהצד שנשבתה בקסמיהם של המאכלים שהוכנו בעבורי בכשרות המתאימה וללא גלוטן (אגב, בכל הכינוסים הרפואיים מוגשות פחמימות עתירות גלוטן בלבד, גם בכינוסים בנושא של סכרת!), אלא כמשתתפת פעילה שמאתגרת את המערכת. הרי ברור שהקבוצה הזאת לא מחפשת אחדות. הנושאים המועלים הם הנושאים המפרידים ולא המאחדים, כולם קשורים לפוליטיקה, ובדרכים מתוחכמות הם מנסים "לרכך" את הציבור שלנו ולבלבל אותו כדי שיהיה פחות "קיצוני" וכדי שיתקרב לדעותיהם. זה סיפור של רצון למחיקת הזהויות הקיצוניות, בהגדרתם, לטובת זהות שהם מייצגים כמרכזיות. לדעתי, רק מי שמכין היטב שיעורי בית ומבין מי נגד מי יכול להשתתף בכנס שכזה, אחרת עלול להיות מצב שבאת לתקן ונמצאת מקלקל, שגם זה סוג של הליכה לאחור. ●

זה אחד הניסים הגדולים של השנה האחרונה. התקשורת מציגה פילוג נוראי, ונראה כי האליטה של אנשי הקיבוצים רחוקה כל כך מתורה ומצוות. והנה, השנה התקיימה תפילה המונית בקיבוץ בית זרע, לאחר ש־93 שנה לא היה בו מניין. גם במושב ירקונה הסמוך להוד השרון התקיימה תפילת יום הכיפורים לראשונה מאז שהוקם בשנת 1932

הכביש כמשל. בעלייה בכביש המפותל ליישוב נריה, אמרתי לאיש שהגיע הזמן שייסלל כביש נורמלי ליישוב שגדל באופן מרשים מדי שנה בשנה. והנה אנחנו מתבשרים על ידי בננו וכלתנו שבחודשים הקרובים הם יצטרכו לצאת מהיישוב בכביש הישן שעובר דרך גוש טלמונים. הסיבה היא שעומדים לסלול כביש חדש. לכאורה, נסיגה. עוד פקקים נערמים על תושבי היישוב מלבד הפקקים בואכה חשמונאים. אבל לאמיתו של דבר זאת התקדמות לקראת כביש מתוקן ורחב ידיים בעזרת ה'. ישנם עוד מצבים שבהם אנחנו מרגישים שאנחנו הולכים אחורה, אבל בעצם אנחנו מתקדמים.

האם יש נסיגות בגאולה? בשנה האחרונה היה נדמה שמא אנחנו הולכים לאחור. כמה הרגשנו שהמשיח ממש עומד בפתח, הכול טוב - התורה, הביטחון, הכלכלה, החינוך, ההתיישבות. והנה, האדמה רועדת. מאידך, הנסיגה מגוש קטיף כאבה כל כך, והנה עברו פחות מ־20 שנה ויש רושם שאנחנו אוטוטו חוזרים ובגדול. נדמה כי עם ישראל מפולג, והנה מתוך המשבר מתגלה אחדות נפלאה. נדמה כי הדור לא מסוגל לכלום, והנה הוא מתגלה כבעל עוצמות מדהימות בכל קנה מידה. האם אכן ההליכה לאחור, או מה שנדמה כהליכה לאחור הוא דבר שלילי? מסתבר שלא ממש.

הליכה לאחור יפה לבריאות. הליכה לאחור, או הליכה רטרוגרדית, טובה לבריאות. אחד היתרונות העיקריים של הליכה לאחור הוא שיפור האיוון והיציבות. כאשר אנו הולכים לאחור הגוף נדרש לשמור על יציבות ולהתאמץ כדי להימנע מנפילה. מחקרים הראו שהליכה לאחור מגבירה את תשומת הלב למיקום הגוף בחלל, ומשפרת את יכולת ההסתגלות של המערכת האחראית על שמירת שיווי המשקל. ההליכה לאחור מחזקת את שרירי הירך והברך, ועוזרת להפחתת פציעות. האיגוד האמריקאי לקרדיולוגיה ממליץ על הליכה לאחור כחלק מתוכנית כושר לשיפור סיבולת לב ריאה והפחתת הסיכון למחלות לב וכלי דם. ההליכה לאחור גם תורמת לשיפור התפקוד המוחי והקוגניטיבי כי היא דורשת יותר ריכוז ותשומת לב, והפעילות במוח הקדמי מוגברת, מה שמוביל לשיפור ביכולות קוגניטיביות מורכבות. זה יכול לסייע בשיפור תהליכי קבלת החלטות וביכולת לפתור בעיות באופן מהיר ויעיל יותר. מטפלים רבים ממליצים על הליכה לאחור כחלק מהשיקום אחרי פציעות ספורט, במיוחד פציעות ברך. זה מפחית את העומס על המפרקים, משפר את התנועתיות ומסייע בשיפור ההתאוששות לאחר ניתוחים אורתופדיים.

מים יבשים או אש קרה. אז הליכה לאחור עשויה דווקא לקדם את הבריאות שלנו. זה נשמע מוזר, אך החיים מלאים מכבסות מיילים. כך למשל בצה"ל אין מושג שנקרא נסיגה, ואם כוח צריך לסגת לעמדות אחוריות מכנים זאת "התקדמות לאחור". התקדמות לאחור זה כמו אש קרה או מים יבשים - מושג המורכב מביטויים סותרים. נראה שבימים אלו המון מושגים שפעם היו מובנים מאליהם משמעותם מקבלת תפנית, ותופעות שלא היו מוכרות עד עתה חוזרות וקורות פעם אחר פעם. למשל, תפילות הימים הנוראים בקיבוצים של השומר הצעיר. אני חושבת שזה אחד הניסים הגדולים של השנה האחרונה. מצד

מתכון לקירוב לבבות

בכל פעם אני מתרגשת מחדש לגלות כיצד סדנאות האוכל שאני מעבירה לנשים יוצרות חיבורים שלא היו מתרחשים באף מקום אחר

זו עם זו. קרוב לוודאי שכל אחת מהן הייתה מסמנת לעצמה בראש את האחרות עם כל מיני כותרות, בטוחה שההיא שחצנית וההיא רדודה, וזאת מוזהב וההיא סתם לא ברורה. אבל כאן, בין קירות המטבח שלי, כשכולנו לשות ומערבבות וקוצצות ביחד, כל התיוגים מאבדים את משמעותם. כבר אחרי רבע שעה של שיעור, כשהמבוכה הראשונית מתפוגגת וכולן מתחילות להרגיש בנוח, קורה איזה נס קטן. כי איך ייתכן שהסתא הפטפטנית תרגיש בנוח עם הילדה הביישנית? ושזאת שאוהבת להגיד בקול רם את דעתה בכל רגע תסתדר עם זאת ששום דבר לא נראה לה? אין לי מושג איך זה קורה, אבל בכל פעם מחדש המפגש האנושי הזה מעשיר ומסעיר, ממלא ומרגש אותי, בעיקר בתחושת תודה על המקצוע שה' זיכה אותי לעבוד בו, על העם שזכיתי להיות חלק ממנו, וסתם כך, על החיים עצמם. כי לפעמים מרוב חדשות ודאגות וצרות ובלבולים, אנחנו שוכחים את הדבר הפשוט הזה - שיש כל כך הרבה יופי בחיים שלנו. אשרינו באמת ובתמים. ●

המפגשים הללו תמיד מיוחדים במינם. אולי בגלל היכולת של האוכל לקרב לבבות, אולי בגלל שעם ישראל הוא עם מתוק - כבר כתבתי את זה כאן ואני גם אמשך לכתוב - ובוודאי שיותר מהכול זו פשוט סייעתא דשמיא מיוחדת.

התיוגים נופלים

הן יושבות אצלי שלוש שעות בכל פעם, מחייכות, מפטפטות, נותנות טיפים ועצות שתמיד מחדשים לי משהו, מפרגנות מכל הלב וכמעט לא רוצות ללכת. לפני שהתיישבתי לכתוב את הטור הזה בדיוק סיימתי שיעור אחרון של סדנה כזאת. תוך כדי שכל אחת ארזה לעצמה את האוכל הטעים שהכנו הן החליפו טלפונים, התחננו להמשיך לשמור על קשר, והתפלאתי לראות איך בזמן קצר כל כך הן הצליחו ליצור קשר חזק וטוב. חשבתי לעצמי שאילו הן היו נפגשות סתם כך, במסגרת רגילה של חיים, ככל הנראה הן לא היו אפילו מפתחות שיחה

כשאדם עובד בעבודה לאורך שנים - כל מיני דברים משתנים בה, ויחד עם השנים החולפות אתה מוצא את עצמך מגיע בכל פעם למחוזות חדשים. חלקים מרגיזים, חלקם מרגשים, אבל למרות שאני עוסקת באותו תחום כבר 36 שנים (אמאל'ה! רק זקנים עובדים כל כך הרבה זמן באותו דבר, לא?), בכל פעם אני זוכה, בעקבות האוכל, למצוא הרפתקאות חדשות. במיוחד אני אוהבת את המפגשים האנושיים.

אני עושה במטבח שלי סדנאות אוכל שבהן אני מלמדת בכמה מפגשים את כל הידע שצברתי לאורך השנים. זאת קבוצה קטנה שבכל פעם מורכבת מנשים אחרות, ובכל סדנה שכזאת אני מופתעת מהחיבורים שה' עושה כאן. נערה בת 18 וצ'אלמרית דוברת יידיש עסיסית שכבר יש לה נכדים, תימנייה ואמריקאית, עולה חדשה מצרפת ובעלת קייטרינג מצליח, אחת ששונאת לבשל ואחת אלופה שיש לה ניסיון עצום. חסידות וליטאיות, דתיות לאומיות וחילוניות, מכל הגילים ומכל העדות. אני אף פעם לא יודעת מי תגיע, אבל איכשהו

אוצת מנזו הפוכה

כ"2 יחידות

10 דקות
הכנה

דגשת קושי
קנה פלוס

עוגות הפוכות הן אחד המתכונים הקלאסיים והאהובים עליי ביותר. בתחתית שמים מעט קרמל, מעל פרוסות של המנגו הנפלא שכבר סוף העונה שלו, אבל אפשר להשתמש במקומו כמובן בכל פרי אחר שרוצים - נקטרינה, בננה, אננס, תפוח - הכול הולך. מלמעלה יוצקים עוגת אגוזים בחושה, טעימה ועשירה שמקבלת מהפירות עסיסיות וטעם מושלם. פינוק אמיתי רגע לפני שהמנגו עוזב אותנו.

- 2-3 מנזו בשלים אך לא רכים מדי
- כוס סוכר
- 1/2 כוס חלב רגיל, חלב פרווה או ח'ם
- כוס שקדים או אגוזים טחונים (אני אהנתי אגוזי לוז וצ'אנוס)
- כוס קמח (אפשר גם מלא או כוסמין)
- כוס מים
- 1/2 כוס סוכר
- 1/2 כוס חלב רגיל, חלב פרווה או ח'ם
- כפית אבקת אפייה
- 2 ביצים

שמים ב"2 תבניות עגולות אישיות או בקאפקייק עיגול של נייר אפייה בגודל התבנית. על להבה בינונית ממיסים במחבת יבשה את הסוכר עד שהוא נמס לקרמל, ובוהירות רבה שמים בכל תבנית כף מהקרמל. מקלפים את המנגו, פורסים לפרוסות ומסדרים אותן בצורה נאה על הקרמל. מחממים תנור לחום של 180 מעלות. מערבבים בקערה את החומרים היבשים. מוסיפים את השמן, החלב והביצים ומערבבים שוב עד לקבלת תערובת אחידה של עוגה בחושה. יוצקים מעל כל מנגו מתערובת העוגה עד לגובה שני שלישים מגובה התבנית. מניחים את כל התבניות על תבנית התנור ואופים בתנור החם כ"2 דקות או עד שהבצק מזהיב ומתייצב. מוציאים ומצננים מעט. הופכים את העוגות ומגישים, הכי טעים עם כדור של גלידה טובה.

תוכניות ובתי המדרש "חי בהם" ברחבי הארץ - תשפ"ה

תורה במרחב החיים

• ירושלים • תל אביב • חיפה • באר שבע • רחובות • מודיעין • רמת השרון • נתיבות • גוש עציון •

סטודנט? אדם עובד? פנסיונר?

מחפש לימוד תורה מעמיק במרחבי החיים?
חיבור של תורה ומקצוע תוך עיון וכתביה? לימודי הלכה ומבחני רבנות?
פיתוח אישי לצד חבורה מעצימה המשלבת לימוד ועשייה בקהילה?

מקומך איתנו!

מלגה
לסטודנטים
10,000 - 3,000
ש"ח

עשייה חברתית
ויזמות תורנית

יצירה
וכתיבה

לימוד
מעמיק

אפיקי יצירה ועשייה

יצירה וכתביה במכון המחקר
כתיבה בתחומי תורה ומקצוע
או השתלבות במכון המחקר

יצירה רב דורית
פיתוח מודל חברות סטודנט-פנסיונר
בקהילות תורה ומקצוע

יזמות תורנית
קידום פרויקטים שונים במרחב החיים,
הצומחים מהלמידה למגוון תחומים,
חברתיים, טכנולוגיים וכו'

חממה ליזמות תורנית
חשיפה למיזמים תורניים, רכישת
מיומנויות וחשיבה יזמית, ליווי אישי
ומקצועי בהקמת מיזם

תכניות לימוד

טכנולוגי **נפש** **כלכלי-משפטי**
רב תחומי **מדיני** **מדעי-רפואי**
ליבון סוגיות השעה בתחומים השונים (ממשקי תורה ומקצוע)
ממקורות בני אלפי שנים לימינו

• כשרות - איסור והיתר • שבת והטכנולוגיה
• חופה וקידושין • חגים • נידה • ועוד...
יסודות העיון והפסיקה מראשית המקורות לפוסקי זמננו
אתגרי הפסיקה ושאלות הזמן במגוון תחומים
הכנה למבחן רבנות למעוניינים

מהלך השבוע

זום פתיחה לשבוע + אתר לימוד מלווה + לימוד אישי וחברותא +
מפגש לימוד פיזי מסכם המשלב חברותות שיעורים ושיח בחבורה

נפתחה הרשמה לשנה החדשה | מספר המקומות מוגבל!

בית מדרש 'חי בהם' - תורה לאנשים עובדים
www.chai-bahem.org.il
chaibahem@gmail.com
בתמיכת האגף לתרבות יהודית במשרד החינוך

לפרטים נוספים:
רועי 052-7361489 | עמית 054-2200767
<https://tinyurl.com/Chaibahem24>

